

βορβόρι τό, άμάρι. *βουρβούρι* Λεξ. Βλαστ. 374.

Έκ τοῦ οὐς. *βόρβορος*.

Υδωρ βορβορώδες. Ἡ λ. κατά πληθ. *Βορβόρια* τῶν. Ρόδ.

βορβοροκαλόγυρος επίθ. άμάρι. *βορβοκαλόνυρος* Κύπρ. Οὐδ. *βορβοκαλούριν* Κύπρ.

Έκ τῶν οὐς. *βόρβορος* καὶ **καλόγυρος*.

Ο ἔχων χρώμα βορβορώδες, ἥτοι φαιόν, καὶ τὰ κέρατα κυκλικά, συνεστραμμένα, ἐπὶ αἰγῶν καὶ τράγων.

βορβοροκαύκαρος επίθ. Κύπρ. Οὐδ. *βορβοκαυκάριν* Κύπρ.

Έκ τῶν οὐς. *βόρβορος* καὶ *καύκαρος*.

Ο ἔχων χρώμα φαιόν ὡς ὁ πηλός καὶ στερούμενος κεράτων, ἐπὶ αἰγός.

βορβορολούβξας επίθ. άμάρι. *βορβορολούκxας* Κύπρ. Θηλ. *βορβορολουβέ* Κύπρ.

Έκ τῶν οὐς. *βόρβορος* καὶ *λουβξάς*. Τὸ βορβορολούκxας ἐκ τοῦ άμαρι. διαμέσου τύπου βορβορολούβxας.

Ο ἔχων χρώμα φαιόν ὡς ὁ βόρβορος καὶ φέρων δύο λοβοειδῆ σαρκώματα παρὰ τὰς παρειάς, ἐπὶ αἰγός.

βορβορολουβετούδιν επίθ. οὐδ. Κύπρ. *βορβορολουβετούιν* Κύπρ.

Υποκορ. τοῦ άμαρι. οὐδ. επίθ. *βορβορολουβέτιν*, ὃ ἐκ τοῦ επίθ. **βορβορολούβετος*.

Ἡ σημασία τοῦ ἐπιθέτου τούτου λεγομένου ἐπὶ μικρᾷ αἰγός εἶναι ἢ τοῦ οὐδετέρου τοῦ βορβορολούβxας, ὃ ἰδ.

βορβορόπηλα τά, Κύπρ. *βορβόπηλα* Κύπρ.

Έκ τῶν οὐς. *βόρβορος* καὶ *πηλά*, δι' ὃ ἰδ. *πηλός*.

Ο τύπ. *βορβόπηλα* κατ' άνομ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 224.

Λάσπη άκάθατος, βρωμερά, βόρβορος: *Ἐπερνοῦσεν ἕνα άμάξιν τῷ ἐπισύλῃσέν με βορβόπηλα*. || Παροιμ. *Ὁπκοῖος άνακατών-νει τὰ βορβόπηλα μπαίννον μέσ' ἔς τὴν μούτ-την του*. Συνών. *βορβοπηλιά*, 1, *βορβοροπηλός*, *βόρβορος* Α 1.

βορβοροπηλιά ἢ, Κύπρ. *βορβοπηλιά* Κύπρ.

Έκ τοῦ οὐς. *βορβορόπηλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιά. Τὸ βορβοροπηλιά κατ' άνομ.

1) *Βορβορόπηλα*, ὃ ἰδ. 2) Μεταφ. ἠθικὸς ρύπος, φαυλότης. Συνών. *βόρβορος* Β 2.

βορβοροπηλός ὁ, Κύπρ. *βορβοπηλός* Κύπρ.

Έκ τῶν οὐς. *βόρβορος* καὶ *πηλός*.

Βορβορόπηλα, ὃ ἰδ.

βόρβορος ὁ, λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Κύπρ. Πόντ. (Τραπ.) Θηλ. *βούρβουρη* ΚΘεοτόκ. Γεωργ. Βιργιλ. 7 καὶ 66 *βορβόρα* Κύπρ. *βορβοροῦ* Κύπρ. Οὐδ. *βορβόριν* Κύπρ. Πληθ. *βόρβορα* τά, Κυπρ. *βούρβουλα* Θράκ. (Αἰν.)

Τὸ άρχ. οὐς. *βόρβορος*.

Α) Κυριολ. 1) Ἀκάθατος καὶ βρωμερά λάσπη Θράκ. (Αἰν.) Κύπρ.—ΚΘεοτόκ. ἐνθ' άν. 66: *Ἐπ-πεσεν ἔς τὸν βόρβορον τῷ ἐγίνηκεν σάν τὸν δοῖρον* (χοῖρον) Κυπρ. *Ἀπ-πέξω πὸ τὸ στενόν μας ἐνι οὐλ-λον βόρβορα αὐτόθι*. *Βαρειά εἶναι ἢ μυρωδὰ τῆς βούρβουρης ΚΘεοτόκ. ἐνθ' άν.* || Παροιμ. *Ὁπκοῖος άνακατών-νεται με τὰ βόρβορα τρών τον οἱ δοῖροι* (ὅτι κακὰ τὰ ἐπακόλουθα τῆς μετὰ τῶν φαύλων συναναστροφῆς) Κύπρ. || Ἀσμ.

Δέν τὰ θάψαν μὶ παππάδης, δέν τ' άνάψαν κιριά, μόν' τὰ πῆραν καὶ τὰ ρίξαν μέσ' ἔς τὰ βούρβουλα

Αἰν. Συνών. *βορβορόπηλα*, *βορβοροπηλιά* 1. 2) Ἴλὺς ποταμίου ὕδατος ΚΘεοτόκ. ἐνθ' άν. 7: *Ξεχειλισμένο χύνεται καὶ πλημμυράει τὰ πάντα σκεπάζοντας με βούρβουρες*.

Β) Μεταφ. 1) Ἀνάμειξις πραγμάτων, άταξία, κυκεῶν Πόντ. (Τραπ.) 2) Ἠθικὸς ρύπος, φαυλότης λόγ. σύνηθ.: Σ' αὐτὴ τῇ δουλειᾷ εἶναι βόρβορος. Συνών. *βορβοπηλιά* 2.

Γ) Ἐπιθετικ. 1) Ο ἔχων χρώμα φαιόν, ἐπὶ ζῶν Κύπρ. 2) Πελώριος Πόντ. (Τραπ.)

βορβοροτράχηλος επίθ. άμάρι. *βορβοροτράδηλος* Κύπρ.

Έκ τῶν οὐς. *βόρβορος* καὶ *τράχηλος*.

Ο ἔχων κατάστικτον καὶ βορβορώδες χρώμα τοῦ τραχήλου, ἐπὶ βοός ἢ τράγου.

βορβορότρουλ-λος επίθ. Κύπρ.

Έκ τῶν οὐς. *βόρβορος* καὶ *τροῦλλος*.

Ο ἔχων χρώμα φαιόν κατὰ τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ αἰγός.

βορβορράβδι τό, Πελοπν. (Μάν.)

Έκ τῶν οὐς. *βορβός* καὶ *ραβδί*.

Τὸ ξύλον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξορύσσουν ἀπὸ τὴν γῆν τοὺς βολβούς.

βορβορώνω Κρήτ.

Έκ τοῦ άρχ. *βορβορῶ* = *μαίνω*, *μολύνω*.

Καταβαραθρῶ, ἐξοντώνω (άρχικῶς θὰ ἐσήμαινε καταρρίπτω εἰς βόρβορον): *Ἐβορβορώσαμε τζοι* (τοὺς αντίπαλους μας). Συνών. *χαντακώνω*.

βορβός ὁ, βολβός Ἰθάκ. Πελοπν. (Λακων.) *βελβός* Ἀστυπ. *βορβός* σύνηθ. *βορβό* Τσακων. *βουρβός* πολλαχ. *βερβός* Ἀστυπ. *βορβός* Κέως Πελοπν. (Καλάβρυτ. Παππούλ.) *βρουβός* Πελοπν. κ. ά. Πληθ. *βορβά* τά, Εὐβ. (Κάρυστ. Ὁξύλιθ.) Κύθν.—Λεξ. Δημητρ. *βορβά* Εὐβ. (Κάρυστ.) *βρουβά* Εὐβ. (Πλατανιστ.) Σάμ.

Έκ τοῦ άρχ. οὐς. *βολβός*, παρ' ὃ καὶ μεσν. *βουλβός*.

1) Ο ὑπόγειος κορμός τῶν φυτῶν τῆς τάξεως τῶν λειριωδῶν (liliaceae) σύνηθ.: Φρ. *Ἀναχλός βορβός* (άτροφικὸς βολβός καὶ μεταφ. ἐπὶ ἰσχυροῦ ανθρώπου) Πελοπν. Συνών. *κρεμμύδι*. 2) Τὰ κεφαλόρριζα ἢ βολβώδη φυτὰ τῆς άνωτέρω τάξεως α) Τοῦ γένους τῆς Λεοπολδίας (Leopoldia) Λεοπολδία ἢ Ἑλληνική (Leopoldia Graeca), Λεοπολδία ἢ Χολτσμάνειος (Leopoldia Holzmanii) καὶ Λεοπολδία ἢ πολύκομος (Leopoldia comosum), τῶν ὁποίων οἱ βολβοὶ εἶναι ἐδῶδιμοι, συνήθη ζιζάνια τῶν σιτηρῶν (πβ. Θεοφρ. Ἱστορ. φυτ. 8, 8, 3 «φιλεῖ δὲ μάλιστα ἐν τοῖς πυροῖς γίνεσθαι τὸ τῶν βολβῶν σπέρμα») σύνηθ. β) Τοῦ γένους τοῦ βοτρυάνθου (botryanthus) βοτρυάνθος ὁ βοτρυώδης (botryanthus racemosus) πολλαχ. Συνών. *καλογραιά*, *ψωμί τοῦ κόυκου*. γ) Ὑάκινθος ὁ σταχυερὸς (hyacinthus spicata) πολλαχ. 3) Ψευδοβρυωνία ἢ δίοικος (bryonia dioica) καὶ ψευδοβρυωνία ἢ Κρητικὴ (bryonia Cretica) τῆς τάξεως τῶν κολοκυνθωδῶν (cucurbitaceae) πολλαχ. Συνών. *ἀγριοκλήμα* 3, *ἀγριοκολοκυνθιά* 1 καὶ 2. 4) Ο βολβός τοῦ ὀφθαλμοῦ Ἀμοργ. Εὐβ. (Κάρυστ. Ὁξύλιθ. Πλατανιστ.) Κέρκ. Κύθν, Κύπρ. Νάξ. (Δαμαρ. Καλόξ. Κορων. Μον. Φιλότ.) Πελοπν. (Ἀρχαδ. Κίτ. Κορινθ. Παππούλ.) Σάμ. Τσακων. Χίος: *Πονῶ τοὺς βορβούς μου Χίος Νά βγουν οἱ βορβοὶ τῶνε ματιῶ σου!* (άρά) Δαμαρ. *Νά βγάλῃ τὰ βορβά του:*

